

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for Sofarækken

Nr. 64 - december 2013

Lars Brygmann

Glostrupdreng med stor karriere

Se de sidste års medlemsblade på
www.glostrupbio.dk/sofa

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for

Ansvarshavende: *Arne Christensen*

Redaktør: *Holger Pedersen*
redaktionen@glostrupbio.dk

Eget tryk
Oplag: 540

Glostrup Bio

Byggergårdsvej 2, 2600 Glostrup

Billetter: 4396 0201 og

www.glostrupbio.dk

Biografleder: *Lotte Warming*,
4396 0806 / glostrupbio@glostrupbio.dk

Sofarækken

Formand : *Arne Christensen*,
Højmarksvej 14, 2600 Glostrup
4363 0664 / 4061 7180 (mobil)
formand@glostrupbio.dk

Få et uforpligtende, ugentligt nyhedsbrev som mail
tilmeld dig på www.glostrupbio.dk/nyhedsbreve

3 Formandens klumme

Lars Brygmann

4 Hjemme hos Lars Brygmann

5 Drengår i Glostrup

- * *Glostrup i 1960'erne*
- * *Gensyn med barndommens land*
- * *Fra Højvangskolen til Bernadotteskolen*
- * *Ingen skuespillerdrømme*

11 Læreår og rejseår

- * *I lære som tømrer*
- * *Halvandet år på valsen*

13 Teatret

- * *Teatersnedker på Caféteatret*
- * *Teaterskolen Tsarens Hof*
- * *Teater Får 302*
- * *Udvalgte roller*
- * *At arbejde med teater - og film*

17 Filmene

- * *Debut på det hvide lærred*
- * *Fra Festen til Dirch - udvalgte roller*
- * *Kartellet - premiere januar 2014*

22 Rejseholdet - og andet tv

23 Skuespillet som håndværk og job

25 Hjemme hos Lars Brygmann

27 Nogle af vinterens film

28 OperaBio

Glostrup
SHOPPINGCENTER

Formandens klumme

Vi nærmer os afslutningen på et spændende år i *Glostrup Bio*. Vi har arbejdet meget på forskellige initiativer med henblik på at gøre biografen endnu mere attraktiv for alle. Et af de seneste initiativer er *OperaBio*, hvor vi havde en forrygende start i november med den første af 10 forestillinger.

I foreningen arbejder vi løbende med tanker om, hvad der skal til for at kunne endnu mere. Her kommer vi ikke uden om, at de fysiske rammer er en begrænsning for meget af det, vi gerne vil. På sidste generalforsamling blev det besluttet, at vi skulle undersøge mulighederne for at skaffe plads til yderligere aktiviteter. Det har vi arbejdet meget på i år.

Under stor interesse blev der i november holdt et borgermøde med kulturen på dagsordenen og med særlig fokus på en mulig ombygning.

Spidskandidaterne ved kommunalvalget gav udtryk for det samme som deltagerne i salen: Det er ubetinget godt, at der er en velfungerende biograf- og kulturhus i *Glostrup*. For at konkretisere foreningens visioner, blev der fremlagt en skitse.

Jeg vil tillade mig at konkludere, at der blandt spidskandidaterne var en overvejende positiv indstilling til at se på mulighederne for at realisere visionen. Dette harmonerer godt med, at et bredt flertal i kommunalbestyrelsen i forbindelse med budgetvedtagelsen for 2014 allerede har afsat penge til at få undersøgt, hvilke muligheder, der er for en realisering

Jeg vil gerne slå fast, at den nævnte skitse alene er en illustration af, hvad der optimalt *kunne* lade sig gøre på grunden. Skitsen er ikke en arkitekttegning og der er ingen aftale om finansiering. Om det bliver noget i den retning, ved vi ikke endnu. Det må tiden – og den kommende dialog med kommunalbestyrelsen – vise! Derimod er det givet, at vi vil arbejde videre med muligheder for at udnytte biografen bedre. Det føler vi os forpligtede til.

Glædelig jul og godt nytår ønskes alle jer medlemmer og jeres familie.

Arne Christensen

Glostrupdreng med stor karriere

Lars Brygmann

Hjemme hos Lars Brygmann

En dag i slutningen af oktober tog *Lars Brygmann* imod hjemme hos sig selv.

Sammen med sin kone, journalist, redaktør, tv-vært mm. *Katrine Brygmann Salomon* og parrets to børn, *Fernanda* på 13 og *Carlo* på 10 bor han i et hus på en fredelig villavej i *Charlottenlund*.

Det moderne etplanshus er lyst og venligt, og vi placerer os med en kop kaffe og mikrofonen ved stuebordet. Jeg føler mig i godt selskab fra første sekund.

Med sine 56 år imponerer hans slanke ungdommelighed, og der er ikke det, der ligner stjernenykker i ham. Roligt, alvorligt og ind imellem humoristisk fortæller han om et liv, der hidtil har været noget ud over det sædvanlige.

Det ville føre for vidt at gennemgå alle de roller, *Lars Brygmann* har spillet. De er nogenlunde ligeligt fordelt på teater, film og tv.

I stedet for kom interviewet til at handle en del om barndommen, lære- og rejseårene samt den lidt tilfældige start på karrieren frem mod at blive en af *Danmarks* mest kendte skuespillere.

Hans tidlige historie bliver for os jo ikke kedeligere af, at en stor del af den fandt sted i *Glostrup*.

Drengear i Glostrup

Glostrup i 1960'erne

Du er jo oprindeligt en Glostrup-dreng?

Jeg er født i *Gentofte* i 1957, og det første års tid boede vi derude. Derefter boede vi i *Grenågade* på *Østerbro* i tre år. Derfra flyttede vi til *Jylland*, til *Kølvrå* i nærheden af *Karup Lufthavn*. Der er vist ikke så mange, der ved, vi har boet der. Jo, det ved de for resten i *Kølvrå*! Jeg var for mange år siden i *Kølvrå* igen i forbindelse med noget arbejde i nærheden. Da gjorde de stort nummer ud af det. Vi boede i *Kølvrå*, til jeg var seks år, og først da flyttede vi til *Glostrup*.

Mange af mine barndoms minder stammer således fra *Glostrup*. Der sker jo rigtig meget med én, fra man er seks til man er tolv.

Lars (1957), Ulla (1955), Martin (1963) og Jens (1960).

Privat foto © Anders Bentzon

Du var en del af en stor familie med far *Curt*, mor *Helga* og fire børn: Begge dine forældre var pædagoger, og du kom senere på den kreative *Bernadotteskolen*. Det lyder som et frisindet, venstreorienteret miljø.

Jeg vil nu hellere kalde dem en slags kulturradikale. Men nok til venstre for midten, om du vil.

Dine forældre lever endnu, og jeg så en notits i *Hvidovre-Bladet* i anledning af, at din far blev 90. Både du og dine brødre ligner ham utroligt meget.

Privat foto © Hvidovrebladet

Ja, fuldstændigt! (griner). Altså bortset fra, at min far mistede det meste af håret som 22-årig.

Når jeg gør sådan her (*Lars* stryger håret væk fra ansigtet), ligner jeg ham fuldstændigt.

Min far er 91 og min mor er 86.

Min far var fritidshjemsleder på *Søndervang* i *Glostrup*. Senere fik han job i *Hvidovre*.

Min mor arbejdede også som pædagog. Det var meget tæt på, hvor vi boede. Det var i et fritidshjem i en tidligere bank. Der var en stor bankboks, som børnene legede i. Efter skole gik vi op til min mor, hvor vi kunne hygge os. Det må have været omkring 1969, for jeg kan huske, at jeg hele tiden sad og lyttede til *Abbey Road* (*The Beatles / Red.*).

Da vi flyttede til *Glostrup*, passede det med, at jeg skulle starte i skolen.

Jeg gik på *Højvang-skolen*, som jo ikke er folkeskole mere. Dengang gik vi lige i starten også i skole om lørdagen. Vi fik nogen på siden af hovedet af læreren engang i mellem.

Jeg ved ikke, om de måtte, men det gjorde de i hvert fald.

Forstædernes Bank havde hovedsæde på *Stationsvej 7* 1908-37. Senere blev huset brugt til forskelligt, herunder børneinstitution i en kortere periode. Der var tale om et anneks til *Vestervangens Fritidshjem*.

Bygningen blev revet ned 1971 i forbindelse med bygningen af *Glostrup Centret*. Foto fra 1965 © Lokalhistorisk Arkiv.

Den ældste del af *Glostrup Kommuneskole* (senere omdøbt til *Højvang-skolen*) er opført i 1901-2. Senere udbygget flere gange. Folkeskolen blev til *Højvang Seminariet* i 1991, og fungerer nu som *Vestegnenes Sprog- og Kompetencecenter*. Foto fra 1960 © Lokalhistorisk Arkiv.

Gensyn med barndommens land

For 4-5 år siden tog jeg toget til *Glostrup* og gik rundt i tre timer. Jeg ville bare prøve at finde noget af det, jeg kunne huske. Der er så mange ting, der er røget ud i *Glostrup* i forhold til dengang. Vi skal jo tilbage til 1960'erne, og vi flyttede fra byen i 1970, så der er sket meget med byen.

Vi boede på *Stationsvej 19*, og huset eksisterer desværre ikke mere. Det lå tæt ved der, hvor den brede *Nyvej* endte i *Stationsvej*. Busserne kørte lige udenfor, og det var jo før centret blev bygget.

Der var et lille grønt område ved ismejeriet, hvor de lokale spritterne altid sad og drak øl. Vi boede lige overfor i et stort gammelt hus. Mine forældre betalte 98 kr. om måneden i husleje. Der boede også andre familier i huset.

Stationsvej eksisterer ikke mere. Det var engang *Glostrups* vigtigste handelsstrøg, men den rolle blev overtaget af *Hovedvejen* og senere af *Glostrup Storcenter*. Der er nyere boliger og busholdeplads, hvor *Stationsvej* lå. *Nyvej* er forlænget sydpå til *Sydvestvej*.

1963-70 © Lokalthistorisk Arkiv

Dengang var der flere butikker i vores nabolag, slagter og grønthandler og den slags. Der var også et lille torv, hvor der blandt andet var en købmand og et renseri. Vi kom meget i ismejeriet på *Nyvej* – vi var jo mange børn.

Der kunne man også købe 1-øres slik, kan jeg huske.

Der gik jeg også forbi på min vandring som voksen og kunne se, at huset stadig lå der. Der var persienner for, men jeg kunne kigge ind. De gamle frysebokse stod minsandten derinde endnu! Jeg fik et kæmpesug i maven. Derinde købte vi kærnemælk og sødmælk og ting og sager.

Derhjemme havde vi ikke noget bad, men i kælderen var der gruekedel. En gang imellem tændte mine forældre op under gruekedlen og fyldte den med vand. Så var der et stort trækar, så sad vi tre børn dernede. Det var meget eksotisk for os, dernede i dampen.

På vejen ned mod biografen var der en offentlig badeanstalt. Jeg kan huske, at vi gik derned med min far hver fredag. Dernede i kælderen kom vi i bad en gang om ugen. Der var både karbad, der var lidt dyrere, og brusebad.

Det lyder altså, som om, det var under krigen!

Badeanstalten lå i kælderen under *De Gamles Hjem* på Rådhusvej. Beboerne rykkede ud i 1970, og huset er nu en del af rådhuset. Foto 1958 © Lokalhistorisk Arkiv.

Glostrup Bio lignede sig selv

Jeg blev meget glad, da jeg på min vandring kom ned til *Glostrup Bio* og så, at den stadig eksisterede og lignede sig selv.

Der har jeg også været nogle gange, selv om det ikke var så ofte, vi fik lov. Mine forældre var ikke så velbeslåede.

Jeg husker mest, at vi så nogle westerns. Jeg kan huske, at de to forreste rækker var af træ. Simpelthen bænke.

Vi gik tit op og kiggede på de udstillede billeder fra filmene. Også for de film, vi ikke kom til at se. Det var næsten som at se en lille film i sig selv.

Billederne er fra 1958 og 1960, altså før *Lars Brygmanns* tid i *Glostrup*. © Lokalhistorisk Arkiv.

Jeg har mange gode minder fra *Glostrup*.

Bernadotteskolen fra 4. klasse

Så kom du på *Bernadotteskolen*, en ret progressiv privatskole i *Hellerup*. Hvordan kom det i stand?

Min mor havde været vikar på *Bernadotteskolen*, og de ville gerne have haft os derud tidligere. Det er sjovt med mine forældre, og hvordan de prioriterede. Selv om de ikke havde mange penge, prioriterede de gode møbler og den slags. De havde fra start f.eks. *Børge Mogensen* og *Hans Wegener* stole, og dem har de endnu. Også deres børns skolegang blev således prioriteret meget højt.

Min mor tog mig og min søster til side lige før sommerferien i 3. klasse og sagde, at vi havde været så heldige at få plads på *Bernadotteskolen*. Jeg brød grædende sammen! Jeg ville ikke væk fra min gode skole i *Glostrup*. Min søster jublede derimod, fordi hun var lidt træt af *Højvangsskolen*.

Jeg var dog kun ulykkelig indtil den første dag i *Bernadotteskolen*. Jeg tænkte: "*Gud, kan det også være sådan at gå i skole*". Der var ikke nogen, der nev mig i ørene og den slags. En helt anderledes skole. Begge mine børn går på *Bernadotteskolen* nu. Vi bor jo ikke så langt fra skolen nu, men det var en ordentlig rejse fra *Glostrup* – dengang.

Det var og er en meget kreativ skole. I min tid var det strengt faglige ikke det vigtigste. Musikken betød meget, ligesom alt andet kreativt. Man lærte at lave ting med hænderne, men man skulle naturligvis også lære at regne og skrive. Det kom bare lidt senere. Jeg kom med en god ballast fra *Glostrup*. Jeg kunne den lille tabel og alfabetet, hvilket langt fra gjaldt for alle. Jeg kom på en måde fra den sorte skole med kæft, trit og retning, og jeg havde klaret mig rigtig godt.

Det levede jeg højt på et stykke tid, indtil det jævnedes sig.

Ingen skuespillerdrømme

I tre brødre er i større eller mindre omfang blevet noget ved scene og film. Var det sådan et hjem, hvor I klavnede og spillede for hinanden?

BILLED-BLADET © Hanne Juul

Martin og jeg blev skuespillere, og Jens har prøvet det lidt også i en voksen alder. Jeg tror, at han fandt ud af, at det ville blive lidt for hårdt, hvis han skulle leve af denne metier. Som rigtig mange ved, er det ham, der gennemgår sikkerhedsreglementet på *Bornholmerbådens* skærm.

Det så jeg engang, da jeg havde et job på *Bornholm* (griner). Han er pædagog i *Vedbæk*.

Der var ingen af os, der havde nogen som helst idé om, at vi ville være skuespillere eller noget i den retning. Jeg ved ikke, om det adskiller sig fra så mange andre hjem, men vi havde en stor kiste fyldt med udklædningstøj. Det blev flittigt brugt, til det var slidt i stykker. Min mor spillede klaver, og min far kunne vældig godt lide at klovne og at klæde sig ud.

Og så arbejdede de jo begge med børn, og det giver nok også et eller andet.

Nej, jeg havde ingen idé om at ville være skuespiller. Vi havde dog noget på *Bernadotteskolen*, der blev kaldt fællestimen. Her kunne man få lov at optræde for hele skolen. Man brugte faktisk næsten en måned af skoletiden på at forberede en forestilling, man derefter spillede for hele skolen.

Der var jeg altid i forreste linje, og jeg elskede det. Jeg ville altid gerne spille hovedrollen, hvis jeg kunne komme til det. Det gled lidt i baggrunden i 7.-8. klasse.

Jeg var spasmageren i klassen, ingen tvivl om det, men også ironikeren. Jeg fik meddelelser med hjem til mine forældre om, at de blev nødt til at snakke med mig. Det var ikke alle børn, der forstod ironien, men blev kede af det. Jeg lærte så efterhånden at stikke en finger i jorden for at finde ud af, hvem der kunne goutere ironi, og hvem der ikke kunne.

Hvem der kunne give igen med samme mønt.

Læreår og rejseår

I lære som tømrer

Oven på al denne kreativitet valgte du at gå i lære som tømrer. Et lidt overraskende valg.

Jeg gik ud af 10. klasse og kom i lære som tømrer. Det stod heller ikke i kortene, og mine forældre var ved at gå i baglås, da de hørte det. Jeg havde aldrig nogensinde haft en hammer i hånden. Idéen kom fra nogle af de drenge, jeg gik sammen med på skolen. Især fra en af dem, *Gorm*, som jeg stadig ser. Han er tømrermester i dag. Ham så jeg meget op til, for han kunne så meget. Vi rejste ture sammen på *Interrail*, fra vi var 16 år, og ville gerne endnu mere ud og se hele verden.

Vi var så fornuftige at tage en uddannelse, før vi rejste. En håndværkeruddannelse er god at rejse med, og det var særligt godt at være tømrer. Det var med det i hovedet, at jeg gik i lære. Jeg havde vel ikke en idé om at blive ved med at være tømrer. Det tænkte vi ikke så meget over dengang. Det var bare noget, vi gjorde. Jeg tænkte vist bare, at hvis jeg ikke gider det, finder jeg på noget andet. Når man går i lære så tidligt, altså som 17-18-årig, er der jo rige muligheder for at vælge om igen.

Jeg var udlært allerede som 20-årig.

Halvandet år på valsen

Da jeg så sammen med *Gorm* tog på den store rundrejse, som strakte sig over halvandet år, arbejdede vi som tømrere for at tjene penge til at rejse videre for. Vi startede på *De Vestindiske Øer*, som vi altid havde drømt om.

Derfra tog vi til *Granada*, hvor vi sammen med en tredje tømrer fik bygget en fantastisk hytte af træ og palmeblade på stranden. Der boede vi så i tre uger. Købte lidt mad engang i mellem, drak kokosmælk og røg et par joints. Derfra tog vi rundt i meget af *Sydamerika* og op gennem *Mellemamerika*. Vi var efterhånden en masse mennesker, der rejste sammen.

Dengang kunne man ikke kommunikere med mobiltelefoner og den slags, og jeg ringede kun hjem 2-3 gange i de halvandet år. Ellers skrev man breve. Brevene hjemmefra blev sendt til en poste-restante adresse, så jeg fik dem først, når jeg kom til *Santiago* eller *Honduras*, eller hvor jeg nu var på vej hen. Det var en stor dag, når man kom til en ny by og hentede en bunke breve på posthuset.

Vi unge, der rejste rundt på den måde, kommunikerede på samme vis indbyrdes, når vi skulle mødes et sted. Der kom også efterhånden flere og flere danskere til, som vi så mødtes med. Det kunne f.eks. være, at de var kommet til *New York*. Så købte fire mennesker måske en bil og kørte tværs over *USA*. Det lykkedes os at mødes rundt omkring på den måde - bare ved at skrive.

På et tidspunkt, mens jeg var i *USA*, fik jeg lyst til at komme tilbage til *Sydamerika*. Det skulle der jo nogle penge til. Jeg tog derfor sammen med *Gorm* arbejde i tre måneder som tømrer, hvor vi tjente en masse penge. Vi fik f.eks. en hel ejendom på et tidspunkt, hvor der skulle laves fodpaneler, vinduer, døre osv.

Det kunne man nemlig ikke få amerikanske håndværkere til. De havde ikke den brede tømreruddannelse, men var specialiserede i én ting. Et hold kunne sætte vinduer i, og så skulle der et nyt hold til for at sætte fodpaneler op. Derfor var vi meget velsete.

En gang om ugen kom en mester og spurgte, hvor mange timer, vi havde brugt. Så fik vi et bundt sedler i hånden. Værsgo!

På den måde fik vi råd til at tage tilbage til *Sydamerika*.

Teatret

Teatersnedker på Caféteatret

Du kom tilbage til *Danmark* til sidst, og så stod militærtjenesten og ventede på dig.

Jeg blev militærnægter og tænkte, at hvis jeg kunne bruge mine hænder et eller andet sted, kunne det da være meget sjovt. Jeg gik derfor ind på *Caféteatret* og spurgte, om de havde brug for en militærnægter. Der var mange, der søgte, så det var nok meget tvivlsomt.

Nyt foto © www.teatermuseet.dk

De spurgte dog, hvad jeg kunne. Da jeg sagde, at jeg var tømrer, kom der en kontrakt på bordet med det samme. De sagde, at jeg ikke skulle lede andre steder, men bare skrive under. Så gik jeg og byggede kulisser der, og byggede dem alt for hurtigt i starten. Jeg var jo vant til at tempoet på en arbejdsplads, men det hastede jo ikke på samme måde på et teater. Der kom rettelser hele tiden.

Jeg havde altså god tid til også at kigge på dem, der spillede. Jeg tænkte: "*Det der ser da sjovt ud!*", men jeg havde aldrig forestillet mig, at man kunne leve af den slags.

På et tidspunkt spurgte nogen mig, om jeg ville være med på et hold sammen med dem, der søgte ind på *Teaterskolen*. De arbejdede som frivillige på teatret. De manglede en mand, og det ville jeg da gerne.

Der dukkede måske noget op fra min barndom med, at det egentlig var sjovt at optræde. Jeg havde let ved det, netop fordi jeg ikke skulle præstere noget. De andre skulle op til en optagelsesprøve, men for mig var det bare en leg.

På et tidspunkt kom en russisk lærer og underviste os, *Galina Brenaa*. Jeg har truffet hende igen her for nylig, fordi jeg sidste år var med i *Her Er Dit Liv*. Jeg havde ikke set hende siden 1987, og så dukkede hun pludselig op.

Det var meget bevægende at møde hende igen.

Teaterskolen Tsarens Hof

Galina Brenaa startede en privatskole, *Tsarens Hof*, og spurgte, om jeg ville være med sammen med nogle andre unge. Vi lejede nogle lokaler i *Toldbodgade* og gik i gang. Vi skulle selv finansiere undervisningen, så vi var nødt til at arbejde ved siden af. Nogle gik på understøttelse i perioder.

Galina er vanvittig dygtig. Hun er uddannet i *Moskva* som skuespiller, så vi lærte alt i faget. Vi havde ballettræning, fægtetræning, masketræning, musik – alle discipliner. Vi havde masser af lærere udefra, og jeg synes, jeg har fået en virkelig god uddannelse.

I virkeligheden handler det jo om at vise, hvad man kan. Det er ligesom indenfor tømmerfaget. Der er gode og dårlige tømrere og skuespillere, og så findes der naturtalenter, der kan det hele uden at gå på skole.

Teater Får302

På samme adresse i *Toldbodgade* ligger i dag det lille teater *Får302*, som er udsprunget af *Tsarens Hof*. Vi var ni skuespillere, som alle var uddannede hos *Galina* i 1987, hvorefter skolen desværre blev nedlagt. Vi ni fortsatte derefter med at etablere vores eget teater, der altså kom til at hedde *Får302*. Jeg var en af stifterne og var med til at sætte lokalerne i stand. Det må være et af *Danmarks* mindste teatre med sine kun 48 pladser.

Ikke desto mindre lavede vi store forestillinger som *Ibsens Peer Gynt*, hvor jeg spillede titelrollen. Der var på det tidspunkt stillads uden på bygningen, fordi man var ved at renovere taget. Det benyttede vi os af. Det er en gammel herkabslejlighed, så vi kravlede ud af et vindue, løb han ad stilladset – og kravlede ind ad et andet vindue.

Katrine Wiedemann instruerede. Hun trådte sine barnesko derinde, og hun lærte rigtig meget af den opgave, der jo handlede om at klare sig med næsten ingenting. Da viste hun allerede, hvor dygtig en instruktør, hun er. Hun havde søgt ind på *Teaterskolen* uden held. To gange blev hun afvist, men så blev hun instruktør i stedet for.

Teatret findes stadig, og jeg bliver glad, hver gang jeg kører forbi. Jeg kommer der ikke så ofte. Der er vist stadig et par stykker med fra dengang, men der er ny ledelse og alting.

Udvalgte roller

Du spillede i starten mest på de mindre og mere alternative scener. Ud over Får302 f.eks. *Mungo Park* og *Dr. Dante*. Senere blev det lidt mere hen i retning af det klassiske teater med *Gasværket* og *Betty Nansen*.

Jeg spillede meget forskelligt. På *Betty Nansen* spillede jeg f.eks. *Kongstad* i *Et Dukkehjem*, eller *Nora*, som stykket hed i denne tolkning. Det blev instrueret af *Katrine Wiedemann*, som vi har talt om. Hun kaster alle konventioner over bord, når hun laver teater.

➔ Med *Louise Wille* i *Nora*. *Betty Nansen* 2005. © Ulrik Jantzen.

↓ Med *Nikolaj Lie Kaas* i *Demokrati*. *Betty Nansen* 2004. © Mogens Ladegaard.

Peter Langdal har jeg arbejdet sammen med i *Demokrati*, hvor jeg spillede *Willy Brandt*. Den forestilling var jeg rigtig glad for. *Langdal* er meget musikalsk, og han nærmest orkestrerede den forestilling med os ti mænd i jakkesæt.

På *Østre Gasværk* spillede jeg sammen med *Paprika Steen*, *Nikolaj Lie Kaas* og *Mia Lyhne* i *Hvem er Bange for Virginia Woolf*. Det var lidt af en maraton eller ironman at gennemføre.

Det er svært at få etammerspil til at fungere i en sal, hvor der sidder 800 mennesker. Fire skuespillere i næsten tre timer med to pauser. Det er nok både for *Paprika* og mig noget af det største, vi har lavet på en scene.

Vi har snakket om at lave det igen, men det er ikke blevet til noget.

Med *Paprika Steen* i *Hvem er Bange for Virginia Woolf* af *Edward Albee*. *Gasværket* 2008. © BILLED-BLADET.

Vi skal i gang med filmene, for det er jo et biografblad, men for lige at runde teatertiden af, skal det da lige med, at du fik *Teaterpokalen* i 1996. Den uddeles af *Foreningen af Danske Teaterjournalister* til en skuespiller, der har gjort sig særligt bemærket på scenen det pågældende år.

Nogen gange binder de det op på en bestemt rolle, men ikke altid. Jeg var blevet nomineret året før også, men det år det skete, havde jeg ingen anelse om det. Jeg fik det at vide til en eller anden prøve. Jeg mener, de fremhævede min rolle i *Flugten på Mungo Park*.

Jeg skulle ud at rejse – helt alene – i *Indonesien*, så de måtte flytte datoen for overrækkelsen. Jeg havde altså det med på hele rejsen, at jeg skulle hjem at have *Teaterpokalen*.

Det var jeg vanvittigt stolt af.

At arbejde med teater – og med film

Du har fordelt din karriere nogenlunde ligeligt mellem teater, film og tv.

Jeg laver meget teater, og jeg kommer godt rundt i alle genrer. For mig er teater der, hvor det hele startede. Da jeg begyndte som skuespiller, havde jeg ikke noget forhold til det at lave film. For mig var det ikke rigtigt skuespil dengang. Teatret er for mig stadig det sted, der skiller fårene fra bukkene. Amatører kan ikke begå sig i professionelt teater. Det kan de bedre på film.

Teater kræver noget helt andet. Det er der, man skal bevise, at man er skuespiller. Man skal kunne gentage sin rolle aften efter aften. Selv om du har spillet stykket 52 gange, skal du levere det optimale til publikum hver aften. Det er din egen forbandede pligt at få det til at fungere. Når det så fungerer, bliver man nærmest høj af det. Det er mig, der styrer det, og jeg kan gøre, hvad jeg vil. Der er kontant afregning, og der er ikke nogen bagefter, der kan manipulere med det, du har lavet.

På film sker der en masse, efter at du har lavet det, du skal. Der bliver valgt mellem flere optagelser, der bliver klippet, og der kommer musik på. Det har jeg ingen problemer med, fordi jeg altid har været i hænderne på dygtige mennesker. Men på teatret er det dig selv, der styrer.

Man skal også kunne klare det, hvis man havner i en forestilling, der ikke fungerer så godt. Jeg kan i sådanne tilfælde bedst lide at arbejde sammen med skuespillere, der føler et medansvar for forestillingen og prøver at finde forbedringer i stedet for undskyldninger.

Jeg har aldrig betragtet mit arbejde som bare et arbejde, som jeg udfører, hvorefter jeg går hjem. Der er masser af teater, jeg siger nej til. Jeg prøver at vælge det, som jeg tror, vil blive udfordrende og sjovt at lave.

Det er vigtigt.

Filmene

Debut på det hvide lærred

Du havde din filmdebut i 1995 i Carsten Sønders film, *Elsker, Elsker Ikke*, hvor du spillede sammen med den senere instruktør Charlotte Sieling. Filmen blev vist ikke set af ret mange. Jeg har ikke set den.

Det har jeg heller ikke!

Inden da var jeg med i et par af *Filmskolens* afgangsfilm. Jeg var så heldig at komme til at arbejde med mange gode instruktører af samme generation. Jeg spillede hovedrollen i Ole Christian Madsens afgangsfilm, *Lykkelige Jim*.

Det var samme år, som Thomas Vinterberg lavede sin afgangsfilm, *Sidste Omgang*, med Thomas Bo Larsen. Den tog fokus fra alle de andre afgangsfilm. Min bror, Martin, spillede for øvrigt med i denne fremragende film.

Thomas Vinterberg, Ole Christian Madsen, Per Fly og Peter Flinth er alle fra årgang 1993 på Filmskolen.

Festen

Den første rigtig kendte film, du var med i, var *Thomas Vinterbergs* dogmefilm fra 1998: *Festen*.

Jeg spillede receptionist. Det var ikke så stor en rolle, men det var sjovt at være med. Jeg kan huske fra læseprøven, at jeg sagde til *Thomas Vinterberg*, at det var en fantastisk historie. Det har han senere vendt tilbage til som noget, han var meget glad for at høre dengang. Vi forstod jo knapt nok, det der dogmeprojekt. Man ved sjældent undervejs, om man er med i noget, der bliver en stor succes. Man kan have en fornemmelse, men man kunne ikke vide, at en film som *Festen* gik over i Filmhistorien. Den har jo for øvrigt også gået på teatret både på *Gasværket* og i *Tyskland*.

Bænken

Så spillede du en voldelig ægtemand i *Per Flys Bænken* (2000)

Jeg var med i to film af hans trilogi, *Bænken* og *Arven*. I *Bænken*, hvor jeg skal være brutal overfor min kone, var jeg lidt bekymret for drengen, der spillede min søn. Hvordan ville drengen egentlig have det, når jeg skulle give den fuld skrue og tæske hende, der spiller hans mor, mens han så på det? Vi snakkede meget med ham om det. Når børn så siger, at de har forstået det, ved man alligevel aldrig helt, hvor meget de har forstået. Man vil jo gerne have de voldsomme scener så tæt på virkeligheden som muligt og glemmer så lidt, at der er børn til stede. Men det er man jo nødt til.

Rembrandt

Fra voldelig ægtemand til småkriminell i *Rembrandt* (2003).

Den kunne jeg faktisk godt lide, det var en meget sjov idé. Jeg spillede *Mick*, der var far til *Tom* (*Jakob Cedergren*). *Mick* var sådan en lidt lukket type. Vi var småkriminelle, der gik rundt og stjal skrot og sådan noget for at sælge det videre. Så kommer vi til at stjæle et forkert maleri, som viser sig at være en frygtelig masse penge værd. En *Rembrandt*. Vi anede ikke, at det var så værdifuldt. Filmen var lavet på baggrund i en virkelig historie om et meget omtalt tyveri på *Nivaagaard*. Her var den så drejet derhen, at de var kommet til at stjæle det forkerte maleri.

Hvid Nat

Du er med i en masse gode film som *Lad de Små Børn*, *Kongekabale*, *Unge Andersen*, *Sprængfarlig Bombe* og mange flere, men vi kan ikke nå at tale om dem alle sammen. Du fik en *Robert* for filmen *Hvid Nat* (2007).

Den var lavet af *Jannik Johansen*, som også havde lavet *Rembrandt* og en masse tv-serier, som jeg har været med i, f.eks. *Dicte*. *Hvid Nat* film var jeg rigtig glad for at lave. Her spillede jeg igen en helt anden type. Sådan en karrierefyr. En ejendomsmægler, som det går helt galt for. Han har et dårligt forhold til sin far, der blev spillet af *Morten Grunwald*. *Nicolas Bro* var sagfører. Han var da for resten også med i *Rembrandt*, og vi har spillet sammen flere gange. Ham holder jeg meget af.

Til Døden os skiller

I *Til Døden os Skiller* (2007) spillede du en mand, der får tæsk af sin kone.

Det var en komisk rolle, som *Paprika Steen* instruerede. Jeg var en upopulær bestyrer af restauranten på *Sverigesbåden*, og når jeg kom hjem, fik jeg tæsk af min kone (*Sidse Babett Knudsen* / Red.). Min kone og jeg havde begge sunget opera i sin tid, og hun gjorde det endnu.

Anders Thomas Jensen havde skrevet manuskriptet på baggrund af et optrin, han en gang havde overværet på en færgе.

Vi havde det rigtigt sjovt under optagelserne.

Til Robert-fest 2009 sammen med hustruen, Katrine Brygmann Salomon.

BILLED-BLADET © Hanne Juul.

Nordisk Film © Erik Aavatsmark

Dirch - mm.

Efter *Frygtelig Lykkelig* (2008), *Den du Frygter* (2008) og *Applaus* (2009), laver du en masse tv, og så kommer den fantastiske *Dirch* i 2011. Du spillede godt, men jeg synes altså ikke, du havde meget ydre lighed med lille runde *Stig Lommer*.

Det første, jeg sagde til instruktøren, var: "*Undskyld, men du kan ikke vælge en, der er mere modsat!*". *Lommer* var lille og kraftig, og jeg er høj og tynd – og med masser af hår. *Nikolaj Lie Kaas* og *Lars Ranthe* derimod var jo bragt til at ligne *Dirch* og *Kjeld*. Instruktøren sagde, at han var fuldstændig ligeglad, og at han ville have mig i den rolle.

Hvis man ikke er dansker, vil man næppe have problemer med det, men mange husker, hvordan *Stig Lommer* så ud.

Selve filmen var lidt dyster, men det er et valg, man har truffet. Jeg synes, at ikke mindst *Lars Ranthe* var helt fantastisk.

Noget af det spændende ved at lave sådan en film er, at man får lejlighed til at dykke ned i noget stof, som man måske ikke ved så meget om. På grund af den film ved jeg nu meget mere om revyen, og hvor meget *Stig Lommer* har betydet for den. Han var jo den største i sin tid, og han startede allerede i 1930'erne i *Hornbæk*. Folk valfartede derop for at se revyen.

Da det under krigen blev umuligt at komme til *Hornbæk* om aftenen, lejede han *Saga-biografen* på *Vesterbrogade* og kørte revy kl. 7 om morgenen, inden folk skulle på arbejde. Folk stod i kø for at se revyen.

Det var fantastisk.

Den seneste film, vi har set dig i, er *Thomas Villum Jensens* totalt crazy *Player* (2013) med *Casper Christensen* og *Rasmus Bjerg*. Igen viser du mangfoldigheden i de roller, du spiller.

Da var jeg en rigtig charlatan sammen med *Ellen Hillingsø*. Det er også sjovt indimellem at være med til noget, der bare er crazy.

Kartellet (2014)

Din kommende film er igen noget helt andet.

Jeg har lige afsluttet optagelsen af *Charlotte Bostrups* nye film, *Kartellet*. I den spiller jeg en mindre rolle – en skurkerolle.

Jeg havde læst manuskriptet, inden jeg accepterede rollen. *Charlotte* er for resten fra *Får302*, så vi har på en måde fulgtes ad helt fra 1983. Hende vil jeg gerne arbejde sammen med.

Anders W. Bertelsen spiller hovedrollen i filmen, der handler om kartelvirksomhed indenfor håndværkerfagene. Jeg tror, den er god – og at den sætter en masse diskussion i gang. Det er noget, der foregår i virkeligheden, så emnet er meget aktuelt.

Efter nytår går vi i gang med nye afsnit af tv-serien *Dicte*. Både *Kartellet* og *Dicte* er for øvrigt optaget i *Århus*.

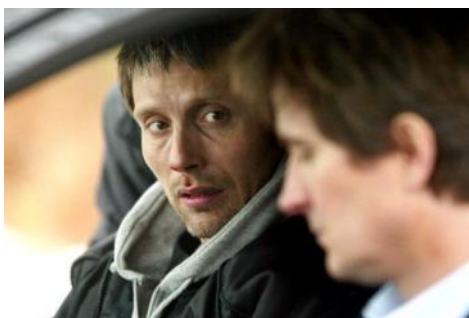
Lige nu hygger jeg mig med at lægge stemme til børnefilm og den slags.

Kartellet har danmarkspremiere 27. februar 2014. Også i *Glostrup Bio*.

Rejseholdet ... og en masse andre tv-roller

Der kom vi så ind på den rolle, hvor alle lærte dig for alvor at kende. Som *La Cour* i *Rejseholdet* (2000-03).

Den serie fyldte virkelig meget. Jeg fik en opringning i går fra en 7.-klasse, der gerne ville interviewe mig til et blad, de var ved at lave. De ville skrive noget om børn og censur, men i virkeligheden lød det som om, de helst ville snakke om *Rejseholdet*. De er jo omkring 12-13 år, og flere af dem havde set genudsendelser af tv-serien. Jeg blev da enormt glad for at høre, at der er nye generationer, som synes, at *Rejseholdet* er værd at se.

Med Mads Mikkelsen som Fischer © DR

Jeg var i 1998 med i *Romeo og Julie* på Østre Gasværk, hvor Mads Mikkelsen spillede *Romeo*, og Trine Dyrholm spillede *Julie*. Det var nu ikke første gang, jeg spillede sammen med Mads. Helt tilbage i 1991-92 var jeg med i *Mesteren og Margarita*. Dengang var Mads ikke skuespiller, men danser – i øvrigt sammen med sin nuværende kone, Hanne Jacobsen. Mads skulle også spille lidt. Jeg tror faktisk, at det var lige der, han fik smag for skuespillet.

I *Rejseholdet* var du både en troværdig kriminalassistent og viste en særlig, nærmest overnaturlig intuition.

Den side af rollen er faktisk skabt med baggrund i en betjent, som findes i virkeligheden, og som forfatterne havde hørt om. Han var ikke clairvoyant på nogen måde, men havde det med nogen gange bare at blive siddende på gerningsstedet, når de andre var gået, hvorefter han "tog det ind" på sin egen måde. Han fik således ofte nogle fornemmelser, som han nogen gange prøvede at gå efter. Det ledte ofte til noget, men lige så ofte gjorde det ikke.

Nogle gange martrede de specielle evner *La Cour* lidt. Hen mod slutningen af serien tænkte jeg ofte, at jeg snart godt kunne tænke mig at komme tilbage til rollen, som den var i starten, hvor det var en mand, der bare havde nogle fornemmelser. Nogen gange var der en tendens til, når man ikke kunne opklare en sag, at *en La Cour* siger: "*Der ligger nogen her!*". Så graver de – og finder liget! . Det blev til sidst lidt for "spooky".

Der kunne nævnes mange andre tv-serier som *Edderkoppen*, *Forsvar*, *Lulu & Leon*, *Borgen* og *Lykke*.

Skuespillet som håndværk og job

Mange forbinder dig måske mest med *Rejseholdet*, men i virkeligheden har du jo spillet en mangfoldighed af roller, hvor du har kunnet udtrykke et stort register.

Generelt synes jeg, at jeg har været meget heldig og har fået lov at spille alt muligt forskelligt. Hvis du nu spørger mig, hvad jeg kunne tænke mig at komme til at spille yderligere, vil jeg svare, at jeg synes, at jeg er kommet hele vejen rundt. Det, der kan være lidt svært, er at raffinere de ting, man laver. Man skal passe på ikke at gentage sig selv. Det var også det, jeg tænkte på, da jeg blev spurgt, om jeg ville være med i tv-serien *Dicte*. Her skulle jeg jo spille kriminal-assistent igen. Især efter at have lavet *Rejseholdet*, der jo blev så kendt, skulle det jo ikke være *La Cour*, der dukkede op i Århus. Det snakkede vi meget om. *John Wagner* i *Dicte* er meget mere temperamentsfuld og har et helt andet væsen end *La Cour*.

Heldigvis har jeg nok at lave i *Danmark*, men jeg ved jo ikke, hvor længe det går så godt. Vi bor i et lille land, så man skal nødig slide sit fjæs op. Det skal ikke være sådan, at folk, hver gang de åbner fjernsynet, siger: "Åh, nej, er det nu ham igen!". Det er lykkedes mig at komme lidt uden om reklamer, selv om de er godt betalt. Jeg har dog ingen problemer med, at andre skuespillere gør det. Alt det med *Robinson*, *Vild med Dans*, *Stjerner på Slottet* og sådan noget har jeg heller ikke været med i. Jeg har det med at spørge mig selv, om det egentlig er noget, jeg behøver.

Der er jo forskellige måder at være skuespiller på. *Mads Mikkelsen* er jo en decideret *Method Acting* skuespiller, der ikke spiller, men er sin rolle. Du er i min optik mere lidt hen i retning af *Ove Sprogø*. Du dækker rollerne fuldstændigt, men man kan altid fornemme *Lars Brygmann* selv.

Det er jeg meget glad for, du siger! Det er sjovt, for *Nikolaj Lie Kaas* har altid sagt til mig, at jeg er den nye *Ove Sprogø*. Det tager jeg som en kompliment. Selv i lidt ældre film, hvor spillet måske er lidt i øst og vest, ved man altid, at *Ove Sprogø* er sikker i rollen.

Uanset om det er i *Huset på Christianshavn* eller *Den Forsvundne Fuldmægtig*, så rammer han altid præcist.

Efterhånden har du jo oftest en af de bærende roller, men du er også en god ensemblespiller.

Det holder jeg mig ikke tilbage for. Men hvis jeg spiller en mindre rolle, vil jeg virkelig være sikker på, at det kommer til at fungere. For så har man jo ikke så meget kontrol over, hvad det bliver til. Hvis man skal spille en bærende rolle, er man jo selv meget med til at farve det hele.

Mange danske skuespillere er i disse år meget efterspurgt i udlandet. Du har ikke arbejdet så meget ude?

Stort set ikke. Jeg har dog lavet en enkelt film i *Grækenland*. Den kvindelige instruktør havde set mig i *Arven* (2003), og så ringede hun til mig. Jeg spillede faktisk hovedrollen, og alle de andre var græske skuespillere. Jeg skulle bare tale engelsk. Det blev en stor oplevelse. Jeg var dernede med min familie i 2½ måned. Jeg har aldrig set filmen.

Mads Mikkelsen, Nikolaj Coster-Waldau, Thure Lindhardt og Ulrich Thomsen har besluttet, at de vil prøve lykken i udlandet, og de er kommet godt fra det. Men det er meget hårdt arbejde. Selv om man skulle få lyst, er det langt fra sikkert, at man får drømmene indfriet. For mig er det også noget med familien. Jeg har fået børn ret sent i livet, og jeg har ikke lyst til at være så meget væk fra min familie.

Citater

"Om det er kampsport eller skuespil er ligegyldigt. Det er vigtigt at kæmpe for sit mål og blive ved, til man har opnået det, man vil". Det er et citat, jeg har fundet. Du er meget dedikeret – og dyrker kampsport.

Jeg startede med kampsport i sin tid, fordi jeg syntes, jeg var for meget hoved, men manglede noget krop. Jeg har lige været i *Japan* med mit kampsport-hold. Det betyder meget at lave noget, som er i en helt anden retning. Jo mere man koncentrerer sig, jo længere når man. Sådan er det også som skuespiller.

"Hvis det drejer sig om en rolle, kan jeg godt lide kun at vise de 25 første sider i bogen. Men selvfølgelig antyde, at de 375 sider ikke nødvendigvis er uspændende". Endnu et citat, jeg har fundet.

Det er meget klogt sagt, har jeg virkelig sagt det? Det er sjovt med interviews, at man nogle gange indser nogle ting undervejs, som man ikke har tænkt så meget over ellers. I det pågældende interview gik det pludselig op for mig, at det jo er sådan, det er. Jeg ved ikke, hvor bevidst jeg er om det. Det handler også om, hvordan vi er som mennesker.

Sunde mennesker er nødt til at have nogle skotter, og så vælger man selv, hvor- når og hvor meget der skal åbnes op.

Hjemme hos Lars Brygmann

Familiemennesket

Du nævner ofte din familie. Den betyder meget for dig.

Vi holder meget sammen i familien og ses ofte. Vi har jo vore forældre – forhåbentlig i mange år endnu. Især min far er meget ungdommelig med sine 91 år. Han går hver anden dag i svømmehallen. Når man selv er mand, er det nu meget rart at tro, at man har så gode gener.

Din bror, *Martin*, er også skuespiller. Har I lavet noget sammen?

Han er selvlært som skuespiller, men har mange andre titler. Han komponerer f.eks. også en del musik. Vi har næsten aldrig lavet noget sammen. Jeg kan kun komme i tanke om en enkelt forestilling på *Dr. Dante*, hvor vi har stået sammen på en scene: *Halløj på Indlandsisen*. Jeg ved ikke, om vi kommer til det. Vi ville ikke have noget imod det.

BILLED-BLADET © Lars H. Laursen

I 2011 rykkede du og din kone pludselig teltpælene op og flyttede fire måneder til *Rom*.

Det var faktisk meget på min kones initiativ. Hun er meget bidt af *Italien*. Vi talte om, hvor sjovt det kunne være, at bo i *Rom*. Så tænkte jeg praktisk, at jeg ikke kunne gå og vente på, at *Fellini* ringede, for han var jo død for længst. Derfor nøjedes vi med at leje en lejlighed i *Trastevere* nogle måneder, og fremleje huset herhjemme imens.

Jeg lavede *Lykke* på det tidspunkt, og jeg fik en aftale med *DR* om, at de samlede de scener, jeg var med i, så jeg ikke skulle rejse så meget. Jeg tog således hjem og spillede 3-4 dage, og tog så til *Rom* igen. Jeg lavede også en spillefilm i den tid, *Fuglejagten*, og det skulle jeg måske ikke have gjort.

Børnene gik i skole dernede. Min kone har for en uge siden været på besøg i *Rom* sammen med vores søn, der har fået venner dernede. De "skyper" også, og *Carlo* forstår faktisk en del italiensk.

På haveterrassen

For at slutte af med et *Kim Larsen* citat. Fik du set det, du ville?

Ja, det synes jeg.

Men jeg er stadigvæk sulten, kan jeg mærke. Jeg har da tænkt en gang imellem, at hvis jeg skulle gå hen og stille træskoene i morgen – Gud forbyde det! – så synes jeg, at jeg har nået rigtig, rigtig meget.

Når man har fået børn, er der kommet et andet aspekt ind i livet. Det var på en måde nemmere, da man var alene. Da var man kun ansvarlig for sig selv.

Jeg har set det, jeg ville. Men samtidig har jeg meget til gode.

Det vil jeg glæde mig til.

Mangler du en julegaveidé?

Giv en oplevelse

Giv et gavekort til Glostrup Bio

Du bestemmer selv beløbet

Nogle af vinterens film

Den bedste måde at holde sig orienteret på, er at abonnere på vores ugentlige nyhedsbrev. Se www.glostrupbio.dk/nyhedsbreve. Du kan også se vores annoncer eller snuppe et program i biografen - eller i kasserne udenfor.

Julefilmene

"Ind under jul, hvor er det trist!", står der i en gammel julesang. Det behøver ikke være tilfældet, hvis man kan lide det store eventyr i 3D og flot lyd. Anden del af *Hobbitten* vises 12-22. december.

I juledagene har vi hele tre film på programmet. Specielt for de yngre årgange viser vi Disneys nyeste animationsfilm i 3D, *Frost*. Den er løst bygget over H.C. Andersens eventyr *Snedronningen*. Desuden genoptager vi *Philomena*, der har stjernerne Judi Dench og Steve Coogan på rollelisten.

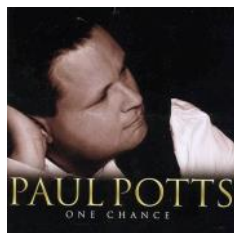
En helt speciel film, som mange har ventet på, har den lange titel *Den Hundredårige, der Kravlede ud af Vinduet og Forsvandt*. Den er baseret på en af de sidste års meget læste bøger af svenske Jonas Jonassen.

27. februar har vi premiere på en meget aktuel film med Anders W. Bertelsen i hovedrollen. Den hedder *Kartellet*, og har også Lars Brygmann på rollelisten (se side 21).

Mange biografiske film på vej

Biografier er populære og det præger også filmudbuddet.

Paul Potts kunne man have forskellige meninger om, da han dukkede op i Englands version af *X-Faktor*. Der er i hvert fald kommet en spændende film ud af historien: *One Chance*. En sanger i en ganske anden genre var jazzsangerinden Monica Zetterlund. Filmen om den fine jazzsangerinde med den kranke skæbne hedder *Monica Z*.

Også *The Wolf of Wall Street* har baggrund i virkeligheden. Her er der tale om børsmægleren Jordan Belfort, der blev styrtende rig, men senere tabte det hele.

Han spilles af Leonardo DiCaprio, og Martin Scorsese har instrueret.

For børnene

De populære *Lego*-figurer kan nu også opleves på film, nemlig i Animationsfilmen *Lego-Filmen - Et Klodset Eventyr*. Igen er det en lille fyr, der skal prøve at redde hele verden.

Så er der nok knapt så meget på spil i *Far Til Fire - Onkel Sofus Vender Tilbage*. Den nye film i den lange serie har fået ny rollebesætning med bl.a. *Jesper Asholt* som *Far*, *Kurt Ravn* som *Onkel Sofus/Anders* og *Bodil Jørgensen* som *Fru Sejersen*.

Grineturen

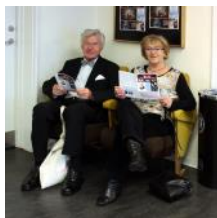
Klassefesten var en stor succes i 2011 med bl.a. *Nikolaj Kopernikus*, *Anders W. Bertelsen* og *Troels Lyby* på rollelisten. Efterfølgeren har undertitlen *Begravelsen*, hvilket ikke skal forlede nogen til at tro, det bliver trist.

10. november havde *Glostrup Bio* stor succes med den første af 10 operaer, der er transmitteret fra *Metropolitan Opera* i *New York*. En total oplevelse, hvor man også kommer bag kulisserne i *Metropolitan*.

Der er opera ca. en gang om måneden frem til sommer, og det er hver gang søndag kl. 13. Operaen vises kun én gang.

Prisen er 195 kr. hvilket inkluderer et glas vin, øl, vand eller kaffe med kage i pausen. Der er rabat ved køb af mindst 5 forskellige forestillinger. Operaerne synges på original-sproget og er forsynede med engelske undertekster. Som en service udarbejder vi til hver forestilling et program med resumé af handlingen og andre oplysninger.

10. november	Eugen Onegin	Tjajkovskij
15. december	Næsen	Sjostakovitj
12. januar	Tosca	Puccini
9. februar	Falstaff	Verdi
9. marts	Rusalka	Dvorák
30. marts	Fyrst Igor	Borodin
27. april	Werther	Massenet
18. maj	La Bohème	Puccini
1. juni	Cosi Fan Tutte	Mozart
22. juni	Askepot	Rossini